

Sygn. akt III RC 93/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w. T. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Monika Grubba

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Pachniewska

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2017 r. w. T.

sprawy z powództwa:

D. C.

przeciwko:

małoletnim J. i W. rodzeństwu P. działającym przez matkę M. P.

o:

pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. oddała powództwo,

II. nie obciąża pozwanego kosztami procesu,

III. przyznaje adwokatowi J. B. ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w. T.) kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych powiększoną o podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie powodowej z urzędu,

IV. przyznaje adwokatowi G. G. ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w. T.) kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych powiększoną o podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie pozwanej z urzędu.

Sygn. akt III RC 93/16

UZASADNIENIE

W dniu 3 lutego 2016 r. D. C. wniósł pozew przeciwko małoletnim J. i W. rodzeństwu C. działającym przez matkę M. P. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w. T. z dnia 13 maja 2014 r. w sprawie (...) w części dotyczącej alimentów na rzecz pozwanych za okres od 1 sierpnia 2013 r. do 26 października 2015 r.

W uzasadnieniu pozwu podał, że 27 października 2015 r. zostało przeciwko niemu wszczęte postępowanie egzekucyjne obejmujące alimenty zaległe i bieżące należne małoletnim dzieciom. Wskazał, że zajęcie uważa za niezasadne, gdyż od 2008 r. mieszkał razem z M. P. i wszystkie swoje oszczędności oraz bieżące dochody przeznaczal na wykończenie domu i utrzymanie dzieci. Zobowiązanie alimentacyjne w części alimentów zaległych zostało zatem przez niego spełnione. Jeszcze przed wszczęciem egzekucji wszystkie środki pieniężne, którymi dysponował, przeznaczal bowiem na artykuły żywnościowe, środki czystości, media, ubrania, lekarstwa dla dzieci oraz dokladał się finansowo do opłat za prąd, gaz oraz do raty kredytowej. Na same artykuły spożywcze oraz środki czystości przeznaczal w ciągu każdego miesiąca

ponad 1.000 zł. Także opiekował i zajmował się dziećmi, zawoził je do opiekunki i przedszkola, potem do szkoły, był też z nimi, gdy przebywały w szpitalu. W dni wolne przygotowywał posiłki dla wszystkich, a każdy wolny czas wykorzystywał pracując w ogrodzie i przy remoncie domu, w którym mieszkał razem z matką dzieci i dziećmi. W tym czasie matka dzieci nie upominała się o dodatkowe pieniądze, gdyż zrozumiiałym był fakt ponoszenia przez niego kosztów utrzymania dzieci. Dopiero, gdy matka dzieci wyrzuciła go z domu, co miało miejsce w dniu 18 października 2015 r., pojawiło się zawiadomienie o postępowaniu egzekucyjnym.

Powód podkreślił również, że o wyroku zaocznym Sądu Rejonowego w. T. z dnia 19 maja 2014 r. dowiedział się 13 listopada 2015 r. z pisma zawiadamiającego o wszczęciu postępowania egzekucyjnego od Komornika Sądu Rejonowego w. T..

Pismem procesowym z 17 marca 2016 r. powód sprecyzował żądanie pozwu i wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w. T. z dnia 13 maja 2014 r. w sprawie (...) – w części dot. alimentów: na rzecz małol. J. C. za okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 26 października 2015 r. oraz na rzecz małol. W. C. za okres od dnia 1 sierpnia 2013 r. do dnia 26 października 2015 r.

Na rozprawie w dniu 17 marca 2016 r. matka małoletnich pozwanych wniosła o oddalenie powództwa.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

J. C. ur. (...) oraz W. C. ur. (...) są dziećmi M. P. i D. C..

/okoliczność bezsporna a ponadto dowód:

odpis zupełny aktu urodzenia mał. J. C. - k. 5 akt (...) SR w. T.,

odpis zupełny aktu urodzenia mał. W. C. - k. 14 akt (...) SR w. T./

Alimenty na rzecz małoletniej J. C. po raz pierwszy ustalone zostały ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w. T. w dniu 15 listopada 2012 r. w sprawie (...) w kwocie po 400 zł miesięcznie.

/dowód:

ugoda z 15.11.2012r. - k. 42 akt (...) SR w. T.,

przesłuchanie M. P. – e-protokół z 20.04.2017 r. 41min51sek i nast./

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w. T. w dniu 23 maja 2013 r. D. C. zobowiązał się zapłacić na rzecz M. P. kwotę 1.200 zł tytułem pokrycia kosztów utrzymania w okresie ciąży i porodu.

/dowód:

ugoda z 23.05.2013r. – k. 9 akt (...)SR w. T./

W dniu 26 marca 2014 r. M. P. wniosła pozew przeciwko D. C. o podwyższenie alimentów na rzecz małol. J. C. do kwoty po 1.000 zł poczynając od stycznia 2014 r. oraz o zasądzenie alimentów na rzecz małol. W. C. w kwocie po 1.000 zł poczynając od lipca 2013 r. W uzasadnieniu pozwu matka małoletnich wskazała m.in., że od 2008 r. sama płaci wszystkie rachunki za utrzymanie domu. D. C. nie chce pomagać w utrzymaniu domu, nie przekazuje żadnej kwoty alimentów na utrzymanie dzieci.

Odpis pozwu wraz z załącznikami, pouczeniem oraz wezwaniem na termin rozprawy ojciec małoletnich odebrał osobiście w dniu 25 kwietnia 2014 r.

Na rozprawę w dniu 13 maja 2014 r. D. C. nie stawił się, nie wnosił o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność, nie składał w sprawie żadnych wyjaśnień ustnie ani pisemnie.

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w. T. z 13 maja 2014 r. w sprawie (...) alimenty na rzecz małol. J. C. zostały podwyższone do kwoty po 700 zł miesięcznie poczynając od 1 stycznia 2014 r., a na rzecz małol. W. C. alimenty zostały zasądzone w kwocie po 700 zł miesięcznie poczynając od 1 sierpnia 2013 r. - płatne do rąk matki dzieci M. P. do dnia 15 każdego miesiąca z góry. W pozostałym zakresie sąd oddalił powództwo. Ponadto w punkcie V wyroku sąd nakazał pobrać od D. C. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600 zł tytułem opłaty sądowej.

Odpis wyroku zaocznego wraz z pouczeniem ojców małoletnich odebrał osobiście w dniu 21 maja 2014 r. Nie zaskarżył on wyroku zaocznego, który uprawomocnił się 12 czerwca 2014 r.

W dniu 30 maja 2014 r. D. C. złożył wniosek o umorzenie opłaty w kwocie 600 zł za sprawę (...).

/dowód:

pozew - k. 2-3 akt (...) SR w. T.,

pozew - k. 2-3 akt (...) SR w. T.,

zwrotne potwierdzenie odbioru wezwanie przez pozwanego - k. 11 akt (...) SR w. T.,

protokół rozprawy - k. 35-37akt (...) SR w. T.,

wyrok z 13.05.2014r. - k. 38-39 akt (...) SR w. T.,

zwrotne potwierdzenie odbioru wyroku zaocznego przez pozwanego - k. 44 akt (...) SR w. T.,

wniosek o umorzenie opłaty - akta (...) w aktach (...) SR w. T./

D. C. i M. P. pozostawali w związku nieformalnym. Mieszkali wspólnie od 2008 r. do 18 października 2015 r.

W 2010 r. M. P. nabyła dom, w którym zamieszkała wraz z dziećmi i partnerem. Na jego zakup w tym samym roku zaciągnęła kredyt hipoteczny, który spłaca w ratach po ok. (...) euro, tj. ok. (...) zł miesięcznie.

/dowód:

faktura za pośrednictwo - k. 432 akt,

potwierdzenie spłaty kredytu – k. 211-218 akt,

harmonogram spłat raty kredytu - k. 438-449 akt,

przesłuchanie M. P. – e-protokół z 20.04.2017 r. 41min51sek i nast./

W okresie od lipca 2013 r. do października 2015 r. D. C. czterokrotnie przekazał matce małoletnich po 1.000 zł i raz 915 zł na spłatę raty kredytu.

/dowód:

potwierdzenie przelewu na rzecz M. P. – k. 75, 111, 118, 123, 150 akt/

Powód czasami dokonywał zakupu leków, szczepionek, odzieży lub zabawek dla małoletnich.

/dowód:

rachunki za szczepionki - k. 58, 63-64 akt,

rachunki za zakup leków – k. 39, 43, 45-57, 59, 65-66, 68 akt,

potwierdzenie zakupów w sklepie (...) – k. 60, 71, 75, 128 akt/

Matka małoletnich ponosiła opłaty związane z utrzymaniem domu, tj. rachunki za gaz, prąd, wywóz śmieci, wodę, podatek.

/dowód:

wyciąg z rachunku bankowego - k. 264-293 akt,

zeznania świadka A. P. – e-protokół z 8.03.2017 r. 15min.18sek. i nast.,

zeznania świadka W. S. – e-protokół z 22.03.2017 r. 22min44sek i nast.,

przesłuchanie M. P. – e-protokół z 20.04.2017 r. 41min51sek i nast.,

przesłuchanie D. C. – e-protokół z 20.04.2017 r. 2min38sek i nast./

Powód dwukrotnie dokonał płatności za gaz.

/dowód:

potwierdzenie płatności rachunku za gaz – k. 72v, 87 akt/

Powód opłacał rachunki za internet, za telefon stacjonarny, za telewizję (...)+, a także czasami fakturę za telefon M. P.. Dwukrotnie dokonał też płatności za gaz.

/dowód:

potwierdzenie przelewu opłaty tytułem faktury M. P. – k. 135, 137, 141, 143, 145v., 147v., 149 akt,

potwierdzenie płatności abonamentu za (...)– k. 80v, 87v, 88, 93v., 97v., 99, 106v., 109v, 116, 122v., 126v., 128, 129v., 134, 140, 145, 149v., 152, 157v. akt,

faktura za usługi telekomunikacyjne - k. 62 akt,

zeznania świadka A. P. – e-protokół z 8.03.2017 r. 15min18sek. i nast.,

przesłuchanie M. P. – e-protokół z 20.04.2017 r. 41min51sek i nast.,

przesłuchanie D. C. – e-protokół z 20.04.2017 r. 2min38sek i nast./

Do pomocy w opiece nad małoletnimi zatrudniane były opiekunki. Jedna z nich mieszkała w T. i do niej były wożone dzieci. Dwie opiekunki mieszkające w R. czasami opiekowały się dziećmi w swoim domu, a czasami w miejscu ich zamieszkania. Tym ostatnim wynagrodzenie przekazywała zawsze M. P..

/dowód:

zeznania świadka K. R. – e-protokół z 10.04.2017 r. 19min58sek i nast.,

zeznania świadka A. K. (1) – e-protokół z 10.04.2017 r. 30min20sek i nast.,

zeznania świadka A. P. – e-protokół z 8.03.2017 r. 15min.18sek. i nast.,

zeznania świadka I. P. – e-protokół z 22.03.2017 r. 3min45sek i nast.,

przesłuchanie M. P. – e-protokół z 20.04.2017 r. 41min51sek i nast.,

przesłuchanie D. C. – e-protokół z 20.04.2017 r. 2min38sek i nast./

Opiekunki przychodziły zajmować się dziećmi również w czasie, gdy powód był w domu. Gdy małoletni przebywali pod pieczę opiekunki, powód zajmował się swoimi sprawami lub domem, czasami gotował lub sprzątał. Zdarzało się również, że pomagał opiekunce np. w karmieniu małoletnich.

/dowód:

zeznania świadka K. R. – e-protokół z 10.04.2017 r. 19min58sek i nast.,

zeznania świadka A. K. (1) – e-protokół z 10.04.2017 r. 30min20sek i nast.,

przesłuchanie D. C. – e-protokół z 20.04.2017 r. 2min38sek i nast./

Opłatę za przedszkole małoletniej J. C. ponosiła głównie jej matka.

/dowód:

przesłuchanie M. P. – e-protokół z 20.04.2017 r. 41min51sek i nast.,

przesłuchanie D. C. – e-protokół z 20.04.2017 r. 2min38sek i nast./

D. C. wykonywał prace remontowe przy domu, wybudował przybudówkę znajdującą się za domem, zajmował się ogrodem. Położył kafelki. Często robił zakupy w C. lub sklepach ogrodnicych. Kupił do domu zmywarkę.

/dowód:

rachunki za zakupy materiałów budowlanych – k. 40-41 akt,

zamówienie zmywarki - k. 61 akt,

potwierdzenia zakupów w C. - k. 71, 73, 79, 82, 83, 85, 88v, 98v, 114, 116v, 119v, 122v, 123, 125v, 129v, 130, 131, 140, 140v, 143v, 144, 145, 147, 157v, 158, 527, 529v akt,

potwierdzenia zakupów w sklepach ogrodnicych - k. 114, 114v, 118v, 122v, 123v, 528 akt,

zeznania świadka M. G. – e-protokół z 23.01.2017 r. 7min11sek i nast.,

zeznania świadka M. D. – e-protokół z 8.03.2017 r. 31min32sek i nast.,

zeznania świadka A. P. – e-protokół z 8.03.2017 r. 15min18sek i nast.,

przesłuchanie D. C. – e-protokół z 20.04.2017 r. 2min38sek i nast./

D. C., niezależnie od M. P., robili zakupy żywności czy środków czystości.

/dowód:

zeznania świadka A. M. – e-protokół z 10.04.2017 r. 3min44sek i nast.,

zeznania świadka M. T. – e-protokół z 8.03.2017 r. 46min52sek i nast.,

zeznania świadka M. D. – e-protokół z 8.03.2017 r. 31min32sek i nast.,

zeznania świadka A. P. – e-protokół z 8.03.2017 r. 15min18sek i nast.,

zeznania świadka I. P. – e-protokół z 22.03.2017 r. 3min45sek i nast.,

przesłuchanie M. P. – e-protokół z 20.04.2017 r. 41min51sek i nast.,

przesłuchanie D. C. – e-protokół z 20.04.2017 r. 2min38sek i nast./

D. C. nie przekazywał matce małoletnich żadnych kwot tytułem alimentów na rzecz dzieci.

/dowód:

przesłuchanie M. P. – e-protokół z 20.04.2017 r. 41min51sek i nast.,

przesłuchanie D. C. – e-protokół z 20.04.2017 r. 2min38sek i nast./

Po wyprowadzce powoda matka małoletnich złożyła do komornika sądowego wniosek o egzekucję świadczeń alimentacyjnych na rzecz małoletnich J. i W. rodzeństwa C.. Komornik w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w. T. z 13 maja 2014 r. w sprawie (...) ustalił wysokość zaległości alimentacyjnej na kwotę 34.300 zł oraz wysokość należnych odsetek na kwotę (...)zł.

/dowód:

zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 5 akt/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie sąd ustalił w oparciu o dowody z niektórych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, z zeznań świadków A. P., M. D., I. P., W. S., A. M., K. R., A. K. (2), M. G. i M. T. oraz przesłuchania powoda – D. C. i matki małoletnich pozwanych – M. P., a także na podstawie akt spraw (...), (...) i (...) Sądu Rejonowego w. T..

Sąd przyjął za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia. Były one opatrzone odpowiednimi podpisami i pieczęciami. W szczególności jednak żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności ani prawdziwości treści w nich zawartych.

Znaczna część dokumentów złożonych przez matkę małol. pozwanych, a także częściowo przez powoda, nie dotyczyła okresu objętego sporem, dlatego sąd pominął je przy ustalaniu stanu faktycznego. Ponadto sąd nie oparł ustaleń faktycznych na dokumentach, z których nie wynikało dokładne kto płacił, tzn. na paragonach, albowiem nie były one spersonalizowane. Wyciągi bankowe nie zostały przez sąd wykorzystane w zakresie, w jakim nie określały, jakie dokładnie artykuły były kupowane lub na jaki cel kwoty były pobierane z konta. Ponadto sąd nie oparł ustaleń na fakturach wystawionych na małoletnich pozwanych, albowiem nie wynikało z nich, który z rodziców dokonywał płatności.

Sąd uznał zeznania świadków A. P., M. D., I. P., W. S., A. M., K. R., A. K. (2), M. G. i M. T. co do zasady za wiarygodne. Były one bowiem logiczne, rzeczowe i spójne. Sąd nie znalazł powodów, aby kwestionować wiarygodność tych świadków. Sąd miał jednak na uwadze, że świadkowie M. D., A. M., K. R., A. K. (2), M. G. i M. T. posiadali jedynie ogólną i powierzchowną wiedzę, często uzyskaną od jednego z rodziców małoletnich. Zeznania świadków A. P., I. P. i W. S., którzy mieli silny osobisty stosunek do powoda i matki małoletnich pozwanych, były natomiast bardzo subiektywne. Większość istotnych okoliczności przytaczanych przez świadków zostało potwierdzone innymi dowodami lub było bezsporne.

Sąd nie oparł natomiast ustaleń faktycznych na zeznaniach świadka M. R., gdyż nie posiadał on żadnej wiedzy o okolicznościach istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd co do zasady uznał za wiarygodne również przesłuchanie stron w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Były one bowiem rzeczowe, dokładne i logiczne. Sąd miał jednak na uwadze, że każda ze stron oceniała sytuację w sposób subiektywny i starała się przedstawić ją w sposób jak najbardziej korzystny w kontekście toczącego się procesu. Każdy z rodziców małoletnich starał się podkreślić własne nakłady na utrzymanie rodziny i umniejszyć środki przekazywane przez drugiego z nich na ten cel.

Sąd nie dał wiary powodowi w zakresie, w jakim wskazał, że nie wiedział o wyroku zaocznym i nie czytał go. Z akt sprawy (...) wynika bowiem, że odebrał on osobiście odpis wyroku zaocznego w dniu 21 maja 2014 r., a następnie już dnia 30 maja 2014 r. złożył wniosek o umorzenie opłaty w kwocie 600 zł zasądzonej tym wyrokiem. Nielogicznym jest również twierdzenie powoda, że nie pomyślał, że matka dzieci może wnieść sprawę przeciwko niemu o alimenty, skoro już wcześniej dwukrotnie takie sprawy zostały przez nią do tut. sądu skierowane i zakończyły się podpisaniem przez strony ugody. Nie jest również prawdą, że w pierwszej z tych spraw powód zgodził się na alimenty na rzecz córki jedynie dla podniesienia zdolności kredytowej M. P. celem uzyskania przez nią kredytu hipotecznego. Z dokumentów zgromadzonych w sprawie wynika bowiem, że matka małoletnich zaciągnęła ten kredyt w 2010 r., a ugody w przedmiocie alimentów były zawierane później.

Sąd nie dał wiary matce małol. powodów w zakresie, w jakim umniejszała ona pomoc świadczoną jej przez powoda w zakresie środków na utrzymanie domu, np. przekazywania czasami należności na gaz czy część raty kredytu, a także wydatków ponoszonych przez niego na wykończenie domu i ogrodu. W tym zakresie jej twierdzenia były sprzeczne z dokumentami zgromadzonymi w sprawie.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny na podstawie zebranego i powyżej ocenionego materiału dowodowego sąd uznał, że powództwo D. C. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem sądu powód właściwie kwestionuje zasadność wydania tytułu wykonawczego zasądzającego obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego W. C. i podwyższającego wysokość renty alimentacyjnej na rzecz małoletniej J. C..

Powód twierdził bowiem, że do października 2015 r., a zatem również w dacie wydania wyroku zaocznego, zamieszkiwał on wspólnie z matką małoletnich i partycypował w kosztach utrzymania domu i dzieci, a tym samym spełniał swój obowiązek alimentacyjny względem dzieci. Z powyższego wynika, że zdaniem powoda zasądzenie alimentów od niego do rąk matki małoletnich za okres, kiedy mieszkał z rodziną, były bezzasadne, skoro czynił on osobiste starania o wychowanie i utrzymanie dzieci.

W sprawie bezspornym jest, że w uzasadnieniu pozwu alimentacyjnego z 26 marca 2014 r. M. P. wskazała m.in., że od 2008 r. sama płaci wszystkie rachunki za utrzymanie domu. D. C. nie chce pomagać w utrzymaniu domu, nie przekazuje żadnej kwoty alimentów na utrzymanie dzieci. D. C. odebrał osobiście odpis pozwu wraz z załącznikami, pouczeniem oraz wezwaniem na termin rozprawy. Bezspornym jest również, że pozwany nie zakwestionował powyższych twierdzeń, nie stawiał się na rozprawę, nie wnosił o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność, nie składał w sprawie żadnych wyjaśnień ustnie ani pisemnie. Ojciec małoletnich nie zaskarżył również wyroku zaocznego, którego odpis z pouczeniem odebrał osobiście i z którego treścią się zapoznał, skoro kilka dni później złożył wniosek o umorzenie kosztów sądowych zasądzonych tym wyrokiem.

Zgodnie z art. 840 § 1 kpc „Dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście; 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na

zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie; 3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.”

Artykuł 840 § 1 pkt 2 kro stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub zdarzenia, wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Omawiany przepis w odniesieniu do orzeczeń sądowych wprowadza prekluzję co do zdarzeń zaszłych przed zamknięciem rozprawy, a zatem zanim jeszcze takie orzeczenie formalne zostało wydane (por. Olimpia Marcewicz, Komentarz do art. 840 Kodeksu postępowania cywilnego, LEX).

Badanie w trybie art. 840 sprawy prawomocnie zakończonej nie prowadzi do ponownego merytorycznego jej rozpoznania. Sąd w tym postępowaniu nie może kontrolować słuszności wyroku sądowego w chwili jego wydania nawet wówczas, gdy – jak to określa się w literaturze przedmiotu – nastąpiło podstępne wyłudzenie orzeczenia. Godziłoby to w powagę rzeczy osądzonej. W związku z tym nie jest dopuszczalna merytoryczna zmiana uprzednio wydanego prawomocnego orzeczenia na podstawie przepisu art. 840 (por. wyrok SN z dnia 12 grudnia 1972 r., II PR 372/72 oraz Tadeusz Żyznowski, Komentarz do art. 840 Kodeksu postępowania cywilnego, LEX).

Skoro artykuł 840 § 1 pkt 2 in fine kpc odnosi się tylko do zdarzeń po powstaniu tytułu egzekucyjnego, zarzut wykonania zobowiązania może dotyczyć tylko okresu po powstaniu tego tytułu, a gdy tytuł egzekucyjny stanowi orzeczenie sądowe - okresu po zamknięciu rozprawy. Stanowisko takie, prezentowane również w judykaturze Sądu Najwyższego (uchwała SN z 21 lipca 2010 r., III CZP 47/10, uchwała SN z 2 lutego 2011 r., III CZP 128/10), obecne jest ponadto w doktrynie z zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia, do którego doszło przed zamknięciem rozprawy, może być tylko wyjątkowo podstawą powództwa opozycyjnego. Chodzi o przypadek, gdy z racji prawnych ograniczeń kognicji sądu nie mogło ono być przedmiotem rozpoznania w postępowaniu prowadzącym do wydania tytułu (uchwała SN z 23 maja 2012 r., III CZP 16/12). Przepis art. 840 § 1 pkt 2 in fine kpc nie może bowiem służyć do sanowania uchybień strony, która we właściwym czasie nie wystąpiła ze stosownym zarzutem (por. Henryk Pietrkowski, Komentarz do art. 840 Kodeksu postępowania cywilnego, LEX).

Reasumując, nie stanowi uzasadnionej podstawy powództwa opozycyjnego przewidzianego w art. 840 § 1 pkt 2 in fine kpc zarzut spełnienia świadczenia, który z przyczyn leżących po stronie dłużnika nie został zgłoszony przed zamknięciem rozprawy w sprawie, w której został wydany tytuł egzekucyjny. Zdarzenia zaszłe przed powstaniem tytułu egzekucyjnego lub zamknięciem rozprawy poprzedzającej wydanie tytułu jest bez znaczenia w procesie o pozbawienie tego tytułu wykonalności (por. wyrok SN z dnia 16 września 1999 r., II CKN 475/98, wyrok SN z dnia 13 marca 2012 r., IV CSK 284/11, wyrok SN z dnia 4 lutego 1998 r., II CKN 591/97).

Powód domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego za okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 26 października 2015 r. w części dot. alimentów na rzecz małol. J. C. oraz za okres od dnia 1 sierpnia 2013 r. do dnia 26 października 2015 r. w części dot. alimentów na rzecz małol. W. C..

Bezspornym jest, że w sprawie (...) rozprawa została zamknięta w dniu 13 maja 2014 r. W myśl w/w poglądów doktryny i orzecznictwa powód nie może obecnie - w toku powództwa opozycyjnego - skutecznie powoływać się zarzutu spełnienia świadczenia za okres do zamknięcia rozprawy w w/w sprawie, tj. do dnia 13 maja 2014 r. Zarzut ten mógł bowiem zostać przez niego zgłoszony w toku sprawy alimentacyjnej. Powód jednak dobrowolnie, poprzez własne zaniechanie, nie wziął udziału w sprawie. Nie podnosił wówczas, że kwotowe zasądzenie alimentów do rąk matki dzieci nie jest zasadne, albowiem dobrowolnie na co dzień spełnia od obowiązek wychowania dzieci i dostarczania im środków utrzymania. Skoro zatem powód we właściwym czasie nie wystąpił ze stosownym zarzutem, to w toku postępowania opozycyjnego nie może dążyć do sanowania własnych uchybień. Godziłoby to w powagę rzeczy osądzonej.

Powód w toku niniejszego procesu powoływał się na okoliczność, że o wyroku zaocznym z 13 maja 2014 r. dowiedział się dopiero w listopadzie 2015 r., kiedy komornik wszczął egzekucję komorniczą. Tymczasem, jak wynika z analizy

akt sprawy (...). Sąd Rejonowy w. T., powód osobiście odebrał w tamtej sprawie wezwanie na rozprawę. Nie zakwestionował wówczas okoliczności podanych w pozwie przez matkę małoletnich, m.in. tego, że nie łoży on na utrzymanie małoletnich i nie partycypuje w kosztach utrzymania domu od 2008 r. D. C. mimo prawidłowego powiadomienia o terminie rozprawy nie stawił się na nią i nie usprawiedliwił swojej nieobecności, a więc tym samym przyznał wszystkie okoliczności przytoczone przez M. P. w pozwie. Dodatkowo osobiście odebrał wysłany do niego odpis wyroku zaocznego z pouczeniem i nie złożył od niego sprzeciwu. Powód nie zakwestionował zasadności i konieczności kwotowego zasądzenia alimentów na rzecz dzieci, płatnych do rąk ich matki.

D. C. twierdził, że odebrał te dwie przesyłki z sądu, jednak ich nie czytał, tylko od razu przekazał M. P., ponieważ to ona zajmowała się wszelkimi formalnościami. Tymczasem, jak wynika z dokumentacji dołączonej do sprawy (...), krótko po doręczeniu mu wyroku zaocznego złożył on pismo do sądu o rozłożenie na raty kosztów sądowych nałożonych na niego wyrokiem zaocznym. Następnie z własnego konta dokonał przelewu kosztów sądowych. To wszystko świadczy o tym, że powód miał świadomość tego, że zapadł wyrok zaoczny oraz był zaznajomiony z jego treścią. Powinien więc w tej sytuacji regulować alimenty na rzecz małoletnich zgodnie z treścią tego wyroku, a więc w kwocie po 700 zł miesięcznie na każdego z małoletnich do rąk matki dzieci M. P. do dnia 15 każdego miesiąca.

Niezakwestionowanie przez powoda w żaden sposób wyroku zaocznego oznacza, że właściwie przyznał on, że nie łoży na utrzymanie dzieci i konieczne jest zasądzenie alimentów kwotowo. Wobec powyższego sąd nie ma podstaw, aby kwestionować okoliczności, które legły u podstaw wydania wyroku zaocznego oraz istnienia ich ciągłości również po wydaniu wyroku zaocznego. Relacje małoletnich i ich rodziców w okresie od wydania wyroku zaocznego do 26 października 2015 r. nie uległa bowiem zmianie w porównaniu ze stanem wcześniejszym.

Ponadto powód wcześniej dwukrotnie uznawał, że zachodzi konieczność kwotowego określenia wysokości alimentów. Alimenty na rzecz małoletniej J. C. po raz pierwszy ustalone zostały bowiem ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w. T. w dniu 15 listopada 2012 r. w sprawie (...) w kwocie po 400 zł miesięcznie. Następnie ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w. T. w dniu 23 maja 2013 r. D. C. zobowiązał zapłacić na rzecz M. P. kwotę 1.200 zł tytułem pokrycia kosztów utrzymania w okresie ciąży i porodu. Powód przyznawał tym samym, że nie partycypuje dobrowolnie w kosztach utrzymania dzieci i domu. W innym wypadku nieracjonalne byłoby bowiem wyrażanie zgody przez niego na zasądzenie alimentów w formie kwotowej płatnej do rąk matki dzieci.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego sąd ustalił, że powód faktycznie dokonywał zakupów materiałów do remontu domu, płacił część rachunków związanych z utrzymaniem domu. Ponadto powód w toku sprawy powoływał się też na fakt, że przekazywał matce małoletnich pieniądze na spłatę raty kredytu. Sąd ustalił, że faktycznie powód kilkakrotnie przekazał M. P. część kwoty na spłatę kredytu. Powyższe nakłady mogą stanowić jednak jedynie podstawę do rozliczeń między powodem a matką małoletnich i nie wpływają w żaden sposób na spełnienie przez powoda obowiązku alimentacyjnego względem dzieci. Ponadto powód zamieszkując w nieruchomości i korzystając z mediów również był zobowiązany do partycypowania w kosztach utrzymania domu w odpowiedniej części.

Powód podnosił również, że kupował żywność i środki czystości. Nie sposób jednak na podstawie przedłożonego przez powoda wyciągu z konta bankowego ustalić, jakie artykuły on kupował i dla kogo.

Wykazanych przez powoda w przedmiotowej sprawie kosztów poniesionych na małoletnich pozwanych nie sposób uznać za spełnienie świadczenia alimentacyjnego określonego w tytule wykonawczym. Wyrok zaoczny w sposób jasny określał bowiem, w jaki sposób, w jakiej kwocie i w jakim terminie mają być płacone alimenty przez D. C.. Wyrok ten nie zawierał wzmianki, że dopuszczalne jest spełnienie świadczenia poprzez zakup leków czy żywności. Wszelkie tego typu zakupy ze strony powoda należy uznać za dobrowolne, poczynione poza obowiązkiem płacenia alimentów. Jeśli D. C. spełniał świadczenie w inny sposób, to powinien był przynajmniej uzyskać od matki małoletnich pokwitowanie, że zalicza to ona na poczet alimentów. Powód nie uczynił tego, nie zadbał o zabezpieczenie swojej sytuacji.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że powód w żaden sposób nie udowodnił, że spełniał świadczenie alimentacyjne na rzecz małoletnich zgodnie z wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w. T. z dnia 13 maja 2014 r. w sprawie (...), tj. że uiszczal alimenty na rzecz małoletnich J. i W. rodz. C. w kwotach po 700 zł miesięcznie

na każdego z nich, płatnych do rąk matki małoletnich M. P. do dnia 15 każdego miesiąca. Nie przedłożył również dowodu na okoliczność, że spełniał świadczenie alimentacyjne w inny sposób, który został zaakceptowany przez matkę małoletnich i uznawany przez nią za spełnienie świadczenia określonego w w/w wyroku zaocznym. Za zrozumiałe należy przy tym uznać wyjaśnienia M. P., że wcześniej - przez rozstaniem z powodem - nie wносиła o egzekucję alimentów, gdyż chciała kontynuować związek z partnerem i nie chciała zaburzać ich relacji.

W ocenie sądu D. C. nie wykazał, aby zaistniała którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 840 kpc, stanowiąca podstawę do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności.

Wobec powyższego powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

W punkcie II sentencji sąd nie obciążył pozwanego kosztami procesu na mocy art. 102 kpc. Sąd uznał bowiem, że w świetle całokształtu okoliczności w sprawie obciążanie powoda kosztami niniejszego procesu byłoby niesłuszne.

W punkcie III sentencji sąd przyznał adwokatowi J. B. ze Skarbu Państwa kwotę 2.400 zł powiększoną o podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie powodowej z urzędu na podstawie § 2 pkt 1, § 5 pkt 5 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2015.1801).

W punkcie IV sentencji sąd przyznał adwokatowi G. G. ze Skarbu Państwa kwotę 2.400 zł powiększoną o podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie powodowej z urzędu na podstawie § 2 pkt 1, § 8 pkt 5 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2015.1801).